

Teksten stammer fra en af Professor Anton Pedersens forelæsninger.

MANDELTRÆET

Prunus amygdalus (P. communis, Amygdalus communis), mandel hører hjemme i Vestasien, den er et træ, der kan blive indtil 8 m højt. Unge grene er glinsende grønne, senere bliver de askegrå. Bladene er endnu smallere en ferskenblade, men blågrønne. I øvrigt ligner den fersken. Den egner sig til lande med en ringe sommernedbør, derfor anvendes den også som grundstamme til andre Prunus i lande med et tørt klima. Frugten er ustillet, elliptisk, sammentrykt, fløjlsagtig og opspringende. Frugtkødet er uspiseligt, stenen er glat. Af varieteter kan nævnes:

P. a. var. amera, bittermandel har mørke blomster.

P. a. var. dulcis er søde mandler.

P. var. fragilis., krakmandler med store, skøre sten og søde kerner.

DYRKNINGEN

Mandeltræet er en gammel kulturplante, som dyrkes for kernernes skyld. Når danske konger langt tilbage hjemskrev frugthaveplanter, hørte der også mandeltræer med. Man erfarede dog snart, at mandeltræet var over sin nordgrænse her. Enkelte eksemplarer kan dog udvikle sig upåklageligt, men det er ikke økonomisk lønnende. Det er mest espalier-eksemplarer, som dyrkes her, fordi de er interessante. Kernerne er olierige, med 50% olie eller mere. Olien anvendes i medicinen, til sæbe og som forskønnelsesmiddel. De søde mandler anvendes i husholdningen. I de bitre findes bittermandelolie. Mandeltræet dyrkes i Sydeuropa (Italien) og i Californien.

SORTER

Vi planter mandeltræer her i landet uden hensyntagen til sorter, da de nærmest må betragtes som er kuriositet.

BEFRUGTNINGSFORHOLD

Mandeltræet er sikkert selvsteril, så man må have flere planter af forskellige sorter.